

OKUTY (1) *part praet pass pf*

N sg f okutą.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. okuć.

Obity metalem: Potym ná brzegu gdyć iuż łtanie łzcutá/ Vdychtowána y dobrze okuta *KlonFlis*
E4v.

Cf **OKOWAĆ, OKOWANY**

JDok